

Bryssel 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1 Yleinen tausta

Unionin talous menettää tällä hetkellä merkittäviä määriä jätevirrassa olevia potentiaalisia uusioraaka-aineita. Euroopan unionissa syntyi vuonna 2013 noin 2,5 miljardia tonnia jätettä. Tästä määrästä 1,6 miljardia tonnia ei käytetty uudelleen tai kierrätetty, joten ne poistuivat Euroopan talouden kierrosta. Arvioiden mukaan vuonna 2013 olisi voitu kierrättää tai käyttää uudelleen vielä 600 miljoonaa tonnia jätettä. Esimerkiksi unionissa syntyneestä yhdyskuntajätteestä kierrätettiin vain 43 prosenttia – loput sijoitettiin kaatopaikalle (31 prosenttia) ja poltettiin (26 prosenttia). Unionilta jää näin käyttämättä merkittäviä mahdollisuuksia parantaa resurssitehokkuutta ja laajentaa kiertotaloutta.

Jätehuollossa on unionin jäsenvaltioiden välillä suuria eroja. Esimerkiksi vuonna 2011 kuusi jäsenvaltiota sijoitti vain alle kolme prosenttia yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle. Sen sijaan 18 jäsenvaltiota sijoitti yli puolet yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle ja osa jopa yli 90 prosenttia. Tätä epäsuhtaista tilannetta on käsiteltävä kiireellisesti.

Jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY¹, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY², kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY³, romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY⁴, paristoista ja akuista sekä käytetystä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY⁵ sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU⁶ muuttamista koskevat ehdotukset ovat osa kiertotalouspakettia, johon sisältyy myös komission tiedonanto "Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma.

1.2 Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Viimeaikaiset suuntaukset osoittavat, että resurssitehokkuutta voidaan parantaa edelleen ja että siitä voidaan saada merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöhyötyjä. Jätteen muuntaminen resurssiksi on olennainen vaihe parannettaessa resurssitehokkuutta ja suljettaessa materiaalikiertoa.

EU:n jätelainsäädännön oikeudellisesti sitovien tavoitteiden asettaminen on ollut keskeisessä asemassa parannettaessa jätehuoltokäytäntöjä, edistettäessä kierrätysinnovaatioita, rajoitettaessa jätteen kaatopaikoille sijoittamista sekä kannustettaessa kuluttajia muuttamaan tottumuksiaan. Jätepolitiikan kehittämisestä voidaan saada merkittäviä hyötyjä: kestävä kasvu

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34–43).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1–14).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38–71).

ja uudet työpaikat, kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen, paremmista jätehuoltokäytänteistä saatavat suorat säästöt ja ympäristön parempi laatu.

Direktiivin 2008/98/EY muutosehdotuksella vastataan oikeudelliseen velvoitteeseen tarkastella uudelleen kyseisen direktiivin jätehuoltotavoitteita. Ehdotukset ovat osa kiertotalouspakettia, ja niillä muutetaan edellä mainittuja kuutta direktiiviä. Ne perustuvat osittain komission heinäkuussa 2014 tekemään ehdotukseen, joka vedettiin pois helmikuussa 2015. Ne ovat resurssitehokasta Eurooppaa koskevan etenemissuunnitelman⁷ ja seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman⁸ mukaisia, koska niillä pannaan täysimääräisesti toimeen jätehierarkia⁹ kaikissa jäsenvaltioissa, pienennetään absoluuttista ja henkeä kohti mitattua jätteen syntymistä sekä varmistetaan korkealaatuinen kierrätys ja se, että kierrätettyä jätettä käytetään merkittävänä ja luotettavana raaka-aineen lähteenä unionissa. Ehdotuksilla edistetään myös EU:n raaka-ainealoitteen¹⁰ täytäntöönpanoa ja niissä käsitellään myös tarvetta ehkäistä elintarvikkejätteen syntymistä. Lisäksi näillä ehdotuksilla yksinkertaistetaan kaikkiin kuuteen direktiiviin sisältyviä raportointivaatimuksia.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

2.1 Tutkimukset

Ehdotuksissa ja niihin liittyvässä vaikutusten arvioinnissa arvioidaan EU:n jätelainsäädännön täytäntöönpanoon ja lisäkehittämiseen liittyviä teknisiä, sosioekonomisia ja kustannushyötynäkökohtia. Vaikutusten arviointia koskevassa täydennyksessä analysoidaan vaikutusten arvioinnissa yksilöityjen keskeisimpien toimintapoliittisten vaihtoehtojen muunnelmien mahdollisia vaikutuksia.

2.2 Sisäinen kuuleminen

Lainsäädäntöehdotusten valmistelua seurasi komissiossa vaikutusten arvioinnin ohjausryhmä, jossa oli edustajia komission eri yksiköistä (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC ja ESTAT).

2.3 Ulkoinen kuuleminen

Komissio laati alustavan luettelon käsiteltävistä asioista. Ensimmäiset tapaamiset keskeisten sidosryhmien kanssa käynnistyivät helmikuussa 2013. Kuulemisiin sovellettavien vähimmäisvaatimusten mukainen verkkokuuleminen käynnistettiin kesäkuussa 2013 ja saatiin päätökseen syyskuussa 2013. Kuulemisen yhteydessä toimitettiin 670 vastausta, joista käyvät ilmi laaja yleinen huoli EU:n jätehuollon tilasta ja EU:n toimiin suunnatut suuret odotukset. Jäsenvaltioille järjestettiin erityiset kuulemiset kesäkuussa ja syyskuussa 2015 sekä laajempi kiertotaloutta koskeva kuuleminen.

2.4 Vaikutusten arviointi

Heinäkuussa 2014 hyväksytyn ehdotuksen¹¹ kanssa samanaikaisesti julkaistiin vaikutustenarviointikertomus ja sen tiivistelmä. Vaikutusten arvioinnissa, joka on edelleen pätevä analyttinen pohja tarkistetuille lainsäädäntöehdotuksille, arvioidaan EU:n jätehuollon parantamisen eri vaihtoehtojen ympäristö-, sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia. Siinä

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Jätehierarkiassa asetetaan etusijalle jätteen syntymisen ehkäiseminen ja sen jälkeen uudelleenkäyttö ja kierrätys ennen hyödyntämistä energiana ja loppukäsittelyä, johon sisältyvät sekä kaatopaikalle sijoittaminen ja polttaminen ilman hyödyntämistä energiana.

¹⁰ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

tarkastellaan erilaisia tavoitetasoja ja niitä verrataan ”perusskenaarioon”. Tarkoituksena on selvittää, mitkä ovat parhaat välineet ja tavoitteet kustannusten minimoimiseksi ja hyötyjen maksimoimiseksi.

Komission vaikutustenarviointilautakunta antoi vaikutustenarvioinnista myönteisen lausunnon 8. huhtikuuta 2014 ja teki joitakin suosituksia sen viimeistelyä varten. Lautakunta pyysi selvittämään ongelmanmäärittelyä ja uusien keskipitkän aikavälin tavoitteiden tarvetta, vahvistamaan kaatopaikalle sijoittamista koskevaa kieltoa tukevia perusteita toissijaisuuden ja suhteellisuuden näkökulmasta sekä selostamaan yksityiskohtaisemmin, miten jäsenvaltioiden erot jätehuollon tasossa otetaan ehdotuksessa huomioon.

Vaikutusten arvioinnin mukaan vaihtoehtojen yhdistelmästä saadaan seuraavat hyödyt:

- hallinnollinen taakka pienenee erityisesti pienillä laitoksilla ja yrityksillä, täytäntöönpano yksinkertaistuu ja paranee muun muassa siksi, että tavoitteet ovat tarkoituksenmukaisia;
- uusia työpaikkoja syntyy – vuoteen 2035 mennessä on mahdollisuus luoda yli 170 000 suoraa työpaikkaa, joista suurinta osaa ei voida siirtää EU:n ulkopuolelle;
- kasvihuonekaasupäästöt vähenevät – vuosina 2015–2035 on mahdollista välttää yli 600 miljoonan hiilidioksiditonnin päästöt;
- EU:n jätehuolto- ja kierrätysalojen kilpailukyky paranee, myönteisiä vaikutuksia EU:n valmistusallalle (parempi laajennettu tuottajan vastuu, raaka-aineiden saantiin liittyvät riskit vähenevät);
- uusioraaka-aineita palautuu EU:n talouteen, mikä puolestaan vähentää EU:n riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista.

Yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa annettiin vaikutusten arviointia täydentävä analyttinen muistio. Muistiossa analysoitiin useita muita vaihtoehtoja ja niiden muunnelmia, jotta kunkin jäsenvaltion erilaiset lähtökohdat voidaan ottaa huomioon.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1 Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

EU:n jätelainsäädännön muutosehdotusten tärkeimmät osatekijät ovat:

- määritelmien yhdenmukaistaminen;
- yhdyskuntajätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentaminen 65 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä;
- pakkausjätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentaminen ja tavoitepaketin yksinkertaistaminen;
- yhdyskuntajätteen kaatopaikalle sijoittamisen vaiheittainen rajoittaminen kymmeneen prosenttiin vuoteen 2030 mennessä;
- sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevan oikeuskehyksen yhdenmukaistaminen ja yksinkertaistaminen;
- uudet toimenpiteet jätteen, myös elintarvikejätteen, syntymisen ehkäisemiseksi ja uudelleenkäytön edistämiseksi;
- laajennetun tuottajan vastuun vähimmäistoimintaedellytysten käyttöönotto;
- varhaisvaroitusjärjestelmän käyttöönotto kierrätystavoitteiden noudattamisen seuraamiseksi;

- raportointivaatimusten yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen;
- säädösten mukauttaminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 ja 291 artiklaan, jotka koskevat delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä.

3.2 Oikeusperusta ja oikeus toimia

Ehdotuksilla muutetaan kuutta direktiiviä, joissa säädetään eri jätetyyppien jätehuollosta. Direktiivin 2008/98/EY, direktiivin 1999/31/EY, direktiivin 2000/53/EY, direktiivin 2006/66/EY ja direktiivin 2012/19/EU muutosehdotukset perustuvat SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan ja direktiivin 94/62/EYn muutosehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan.

Direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdassa asetetaan tavoite, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä 50 prosenttia kotitalous- ja vastaavasta jätteestä on valmisteltava uudelleenkäyttöä varten tai kierrätettävä ja 70 prosenttia muusta kuin vaarallisesta rakennus- ja purkujätteestä on valmisteltava uudelleenkäyttöä varten tai kierrätettävä tai tästä määrästä on otettava muulla tavoin materiaali talteen. Mainitun direktiivin 11 artiklan 4 kohdan mukaan komission piti 31. joulukuuta 2014 mennessä tarkastella näitä tavoitteita niiden tiukentamiseksi tarvittaessa ja harkita niiden asettamista muille jätevirroille ottaen huomioon tavoitteiden asettamiseen liittyvät ympäristölle aiheutuvat sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset. Direktiivin 9 artiklan c kohdan mukaan komission piti vuoden 2014 loppuun mennessä asettaa jätteen syntymisen ehkäisemistä sekä talouskasvun ja jätteen määrän välisen kytköksen purkua koskevat tavoitteet ja tarkistaa tarvittaessa 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja indikaattoreita. Lisäksi 37 artiklan 4 kohdan mukaan komission piti arvioida ensimmäisessä, 12. joulukuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissaan useita toimenpiteitä, mukaan lukien tiettyjä jätevirtoja koskevat tuottajan vastuujärjestelmät, tavoitteet, indikaattorit ja sellaiset kierrätykseen, materiaalien hyödyntämiseen ja energian talteenottoon liittyvät toimenpiteet jotka saattavat edistää 1 ja 4 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista tehokkaammin.

Direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 2 kohdassa asetetaan kolme tavoitetta biohajoavan yhdyskuntajätteen ohjaamiselle pois kaatopaikoilta ja tiettyjen jätevirtojen kaatopaikoille sijoittamisen kieltämiselle. Jäsenvaltioiden on saavutettava viimeinen tavoite, joka koskee biohajoavan yhdyskuntajätteen ohjaamista pois kaatopaikoilta, viimeistään 16. heinäkuuta 2016. Mainitun 5 artiklan 2 kohdan mukaan vaatimusta on tarkasteltava uudelleen ennen 16. heinäkuuta 2014 sen vahvistamiseksi tai muuttamiseksi, jotta voidaan taata ympäristönsuojelun korkea taso ottaen huomioon jäsenvaltioiden kahden edellisen tavoitteen saavuttamisessa saadut käytännön kokemukset.

Direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohdassa asetetaan pakkausjätteen hyödyntämis- ja kierrätystavoitteet, jotka 6 artiklan 5 kohdan mukaan on vahvistettava viiden vuoden välein ottaen huomioon jäsenvaltioiden saama käytännön kokemus sekä tieteellisen tutkimuksen ja arviointitekniikkojen, kuten elinkaarianalyysien ja kustannus-hyötyanalyysien tulokset.

3.3 Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Ehdotukset noudattavat toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa. Niissä rajoitutaan edellä mainittujen direktiivien muuttamiseen siten, että luodaan puitteet yhteisille tavoitteille ja jätetään tarkat toteutustavat jäsenvaltioiden päätettäväksi.

3.4 Selittävät asiakirjat

Komissio katsoo, että asiakirjat, joissa kuvataan jäsenvaltioiden toimenpiteitä direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään, ovat tarpeen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien tietojen laadun parantamiseksi.

Jätelainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä usein hyvin hajautetusti – jäsenvaltion hallinnollisesta rakenteesta riippuen alueellisella tai paikallisella tasolla – ja lukuisilla säädöksillä. Tästä syystä saattaessaan muutettuja direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden on mahdollisesti muutettava useita säädöksiä kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla.

Ehdotuksilla muutetaan kuutta eri jätedirektiiviä, ja ne vaikuttavat merkittävään määrään oikeudellisesti sitovia vaatimuksia. Ehdotuksiin sisältyy muun muassa direktiivin 2008/98/EY, direktiivin 1999/31/EY ja direktiivin 94/62/EY tavoitteiden merkittävä muuttaminen sekä direktiivin 2000/53/EY, direktiivin 2006/66/EY ja direktiivin 2012/19/EU yksinkertaistaminen. Tällä merkittävällä jätelainsäädännön muuttamisella saattaa olla vaikutuksia useisiin kansallisiin säädöksiin.

Muutosdirektiiveissä asetetut tarkistettavat jätehuoltotavoitteet liittyvät toisiinsa. Ne olisi saatettava huolellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sisällytettävä myöhemmin kansallisiin jätehuoltojärjestelmiin.

Ehdotetut säännökset koskevat useita yksityisiä ja julkisia sidosryhmiä jäsenvaltioissa, ja niillä on merkittävä vaikutus jätehuoltojärjestelmien infrastruktuureihin tehtäviin tuleviin investointeihin. Uuden lainsäädännön täysimääräinen ja asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on olennaista, jotta voidaan saavuttaa niihin sisältyvät tavoitteet (ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, resurssitehokkuuden parantaminen, sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen sekä kaupan esteiden ja kilpailun rajoitusten välttäminen EU:ssa).

Vaatus selittävien asiakirjojen toimittamisesta voi aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista rasitetta joillekin jäsenvaltioille. Selittäviä asiakirjoja kuitenkin tarvitaan, jotta voidaan todentaa tehokkaasti, onko direktiivi saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kokonaan ja asianmukaisesti, mikä taas on tärkeää edellä mainituista syistä. Käytettävissä ei ole muita tehokkaita todentamiskeinoja, joista aiheutuisi pienempi taakka. Lisäksi selittävien asiakirjojen avulla voidaan merkittävästi vähentää hallinnollista taakkaa, jota komissiolle aiheutuu vaatimustenmukaisuuden tarkkailusta. Jos selittäviä asiakirjoja ei käytettäisi, täytäntöönpanomenettelyiden valvonta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttäisi huomattavia resursseja ja lukuisia yhteydenottoja kansallisten viranomaisten kanssa.

Edellä mainitun vuoksi on aiheellista pyytää jäsenvaltioita liittämään ilmoitukseen, joka koskee toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, yksi tai useampi asiakirja, josta käy ilmi suhde näiden EU:n jätelainsäädäntöä muuttavien direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien välillä.

3.5 Säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtäminen komissiolle

Komissiolle siirretty säädös- ja täytäntöönpanovalta sekä vastaavat menettelyt näiden säädösten hyväksymiseksi vahvistetaan direktiiviä 2008/98/EY koskevan ehdotuksen 1 artiklan 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 ja 22 kohdassa, direktiiviä 94/62/EY koskevan ehdotuksen 1 artiklan 4, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa, direktiiviä 1999/31/EY koskevan direktiivin 1 artiklan 6 ja 7 kohdassa ja direktiivejä 2000/53/EY ja 2012/19/EU koskevassa ehdotuksessa olevissa 1 ja 3 artiklan muuttamista koskevissa ehdotuksissa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksilla ei ole vaikutusta Euroopan unionin talousarvioon, mistä syystä niiden liitteeksi ei ole laadittu rahoitus selvitystä, josta säädetään varainhoitoasetuksen (unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012) 31 artiklassa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi ja sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi sekä luonnonvarojen harkitun ja järkevän käytön varmistamiseksi sekä kiertotalouden edistämiseksi.
- 2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY¹³ vahvistettuja pakkausten ja pakkausjätteiden hyödyntämistä ja kierrätystä koskevia tavoitteita olisi muutettava lisäämällä pakkausjätteiden valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä, jotta voidaan paremmin ilmentää unionin halua siirtyä kiertotalouteen.
- 3) Jätelainsäädännön yhdenmukaistamiseksi olisi direktiivin 94/62/EY määritelmät yhdenmukaistettava jätteisiin yleisesti sovellettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY¹⁴ määritelmien kanssa.
- 4) Direktiivissä 94/62/EY asetettujen pakkausjätteiden valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentamisesta saataisiin selkeitä ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä.
- 5) Pakkausjätteiden valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevien voimassa olevien tavoitteiden vaiheittaisella tiukentamisella olisi varmistettava, että taloudellisesti arvokkaat jättemateriaalit hyödynnetään vaiheittain ja tehokkaasti asianmukaisen jätehuollon avulla ja jätehierarkian mukaisesti. Näin olisi varmistettava, että jätteen sisältämät arvokkaat materiaalit syötetään takaisin Euroopan

¹² EUVL C , , s. .

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

talouteen ja edistetään näin raaka-ainealoitteen täytöntöönpanoa¹⁵ ja kiertotalouden muodostumista.

- 6) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä saaneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria täysin valmiiksi. Näin ollen on tärkeää asettaa selkeät toimintapoliittiset tavoitteet sen välttämiseksi, että kierrätettävät materiaalit jäävät alimmaksi jätehierarkiassa.
- 7) Direktiivissä 2008/98/EY ja direktiivissä 1999/31/EY vahvistettujen kierrätystavoitteiden ja kaatopaikalle sijoittamista koskevien rajoitusten yhdistelmän johdosta direktiivissä 94/62/EY säädetyt unionin laajuiset pakkausjätteiden hyödyntämistä energiana ja kierrätystä koskevat tavoitteet eivät ole enää tarpeen.
- 8) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin jätehuollon pitkän aikavälin tavoitteet ja annetaan taloudellisille toimijoille ja jäsenvaltioille selkeä suunta tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia investointeja varten. Jäsenvaltioiden olisi kehittäessään kansallisia jätehuoltostrategioitaan ja suunnitellessaan investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin hyödynnettävä asianmukaisesti Euroopan rakenne- ja investointirahastoja jätehierarkian mukaisesti edistämällä jätteen syntymisen ehkäisemistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä.
- 9) Muovipakkausjätteen kierrätystavoitteet vuodelle 2025 on asetettu sillä perusteella, mikä oli teknisesti toteutettavissa direktiivin tarkistuksen aikaan. Komissio voi ehdottaa tarkistettuja tavoitetasoja muoville vuotta 2030 varten sellaisen arvioinnin pohjalta, jossa tarkastellaan jäsenvaltioiden edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa ja ottaen huomioon markkinoille saatetut muovityypit ja uusien kierrätysteknologioiden kehittyminen sekä kierrätysmuovin kysyntä.
- 10) Rautametalleille ja alumiinille olisi asetettava erilliset kierrätystavoitteet, jotta saataisiin merkittäviä taloudellisia ja ympäristöhyötyjä; tällä tavoin alumiinin kierrätys lisääntyisi, mikä puolestaan johtaisi merkittäviin energiasäästöihin ja hiilidioksidipäästövähennyksiin. Voimassaoleva metallipakkausten valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskeva tavoite olisi näin ollen eriytettävä näitä kahta jätetyyppeä koskeviksi erillisiksi tavoitteiksi.
- 11) Sen laskemiseksi, onko valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat tavoitteet saavutettu, jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon tuotteet ja osat, jotka hyväksytyt uudelleenkäyttöä valmistelevat toiminnanharjoittajat ja panttijärjestelmät valmistelevat uudelleenkäyttöä varten. Näiden laskelmien yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat hyväksytyjen uudelleenkäyttöä valmistelevien toiminnanharjoittajien ja panttijärjestelmien määrittämistä sekä tietojen keräämistä, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt.
- 12) Valmistelua uudelleenkäyttöön koskevien tietojen luotettavuuden varmistamiseksi on oleellista vahvistaa tietojen toimittamista koskevat yhteiset säännöt. Vastaavasti on tärkeää säätää tarkemmin säännöistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiedot siitä, mitä on tosiasiallisesti kierrätetty ja voidaan ottaa huomioon kierrätystavoitteen saavuttamisessa. Tästä syystä kierrätystavoitteiden saavuttamista koskevan raportoinnin on pääsääntöisesti perustuttava lopulliseen kierrätysprosessiin sijoitettavan jätteen määrään. Hallinnollisen taakan rajoittamiseksi jäsenvaltioiden olisi tiukkoja ehtoja soveltaen voitava toimittaa kierrätysasteita koskevat tiedot lajittelulaitosten tuotoksen perusteella. Kierrätetyksi jätteeksi ilmoitetun jätteen

¹⁵

KOM(2013) 442.

painosta ei pitäisi vähentää materiaalien tai aineiden painohävikkiä, joka johtuu lopulliseen kierrätysprosessiin sisältyvistä mekaanisista ja/tai kemiallisista muuntamisprosesseista.

- 13) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä täytäntöönpanon heikkouksien ennakoidmiseksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmä, jonka avulla voidaan havaita puutteet ja toteuttaa korjaavia toimia ennen kuin määräajat umpeutuvat.
- 14) Jäsenvaltioiden toimittamat tilastotiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida jätelainsäädännön noudattamista kaikissa jäsenvaltioissa. Tilastojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertaamalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tiedon laaduntarkastusraportti.
- 15) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman taakan. Näin ollen on asianmukaista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia, ja seurata sääntöjen noudattamista yksinomaan niiden tilastotietojen avulla, joita jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain.
- 16) Jätehuollon tilastotietojen raportoinnin luotettavuus on erittäin tärkeää tehokkaan täytäntöönpanon ja jäsenvaltioiden tietojen vertailukelpoisuuden kannalta. Tästä syystä olisi vaadittava, että jäsenvaltiot direktiivissä 94/51/EY vahvistettujen tavoitteiden noudattamista koskevia kertomuksia laatiessaan käytettävät uusinta komission ja kansallisten tilastotoimistojen kehittämää menetelmää.
- 17) Direktiivin 94/62/EY täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 mukaisesti valta antaa 6 a artiklan 2 ja 5 kohtaa, 11 artiklan 3 kohtaa, 19 artiklan 2 kohtaa ja 20 artiklaa koskevia säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- 18) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset direktiivin 94/62/EC täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa 12 artiklan 3 d kohdan ja 19 artiklan osalta. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁶ mukaisesti.
- 19) Direktiivi 94/62/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- 20) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁷ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁷ EYVL C 369, 17.12.2001, s. 14.

saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä pitää tämän direktiivin osalta tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- 21) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat yhtäältä pakkauksista ja pakkausjätteistä ympäristölle aiheutuvien vaikutusten estäminen tai niiden vähentäminen ja sen myötä korkeatasoinen ympäristönsuojelu sekä toisaalta sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen ja kaupan esteiden sekä kilpailun vääristymien ja rajoitusten välttäminen unionissa, vaan ne voidaan niiden laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 94/62/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 1 kohdassa teksti seuraavasti:

”Komissio tarkastelee tarvittaessa liitteessä I tarkoitettuja pakkauksen määritelmän kuvaavia esimerkkejä ja muuttaa niitä tarpeen mukaan. Ensisijaisina käsitellään seuraavia tuotteita: CD-levyketot ja videokasettikotot, kukkaruukut, putkilot ja rullat, joiden ympärille on kiedottu joustavaa materiaalia, etikettitarrojen taustapaperit ja käärepaperi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”;

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. ’pakkausjätteellä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun määritelmän soveltamisalaan kuuluvia pakkauksia tai pakkausmateriaaleja(*);

(*)Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).”;

c) Poistetaan 3–10 kohta;

d) Lisätään toinen kohta seuraavasti:

”Lisäksi sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa vahvistettuja ’jätteen’, ’jätteen tuottajan’, ’jätteen haltijan’, ’jätehuollon’, ’keräyksen’, ’erilliskeräyksen’, ’ehkäisemisen’, ’uudelleenkäytön’, ’käsittelyn’, ’hyödyntämisen’, ’uudelleenkäytön valmistelun’, ’kierrätyksen’, ’lopullisen kierrätysprosessin’ ja ’loppukäsittelyn’ määritelmiä.”;

2) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Tällaisiin muihin toimenpiteisiin voivat kuulua kansalliset ohjelmat, laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvät aloitteet pakkausten ympäristövaikutusten

minimoimiseksi tai niitä vastaavat toimenpiteet, joista päätetään tarvittaessa taloudellisia toimijoita kuullen, ja joiden avulla pyritään kokoamaan yhteen ja hyödyntämään jäsenvaltioissa toteutetut erilaiset pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat aloitteet. Kyseisten toimenpiteiden on oltava tämän direktiivin tarkoituksen mukaisia, sellaisena kuin se on määriteltynä 1 artiklan 1 kohdassa.”;

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko otsikolla ”Hyödyntäminen, uudelleenkäyttö ja kierrätys”;

b) Lisätään 1 kohtaan f–i alakohdat seuraavasti:

”f) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on valmistettava uudelleenkäyttöön ja kierrätettävä vähintään 65 prosenttia pakkausjätteiden painosta;

g) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on täytettävä valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat painoon perustuvat vähimmäistavoitteet seuraavien pakkausjätteiden sisältämien erityismateriaalien osalta seuraavasti:

i) muovi: 55 prosenttia

ii) puu: 60 prosenttia

iii) rautametallit: 75 prosenttia

iv) alumiini: 75 prosenttia

v) lasi: 75 prosenttia

vi) paperi ja kartonki: 75 prosenttia;

h) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on valmistettava uudelleenkäyttöön ja kierrätettävä vähintään 75 prosenttia pakkausjätteiden painosta;

i) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on täytettävä valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat vähimmäistavoitteet seuraavien pakkausjätteen sisältämien erityismateriaalien osalta seuraavasti:

i) puu: 75 prosenttia

ii) rautametallit: 85 prosenttia

ii) alumiini: 85 prosenttia

iv) lasi: 85 prosenttia

v) paperi ja kartonki: 85 prosenttia.”;

c) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Unionista viedyn pakkausjätteen voi ottaa huomioon 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ainoastaan se jäsenvaltio, jossa pakkausjätteet kerättiin, jos 6 a artiklan 4 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi asetuksen (EY) N:o 1013/2006(*) mukaisesti osoittaa, että jätteen kuljetus on mainitun asetuksen vaatimusten mukaista ja että jätteen käsittely unionin ulkopuolella on tapahtunut asiaa koskevan unionin ympäristölainsäädännön vaatimuksia vastaavien edellytysten mukaisesti.

3. Pakkausjätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon uudelleenkäyttöön valmisteltavaksi, kierrätettäväksi tai hyödynnettäväksi kyseisessä jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 1 kohdan f–i alakohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ainoastaan se jäsenvaltio, jossa pakkausjätteet kerättiin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).”;

d) Poistetaan 5, 8 ja 9 kohta;

4) Lisätään 6 a artikla seuraavasti:

”6 a artikla

6 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

”1. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa asetetut tavoitteet saavutettu

a) kierrätetyn pakkausjätteen painona pidetään lopulliseen kierrätysprosessiin toimitetun jätteen painoa;

b) uudelleenkäyttöön valmistellun jätteen painona pidetään sellaisen hyväksytyn uudelleenkäyttöön valmistelevan toiminnanharjoittajan talteenottaman tai keräämän pakkausjätteen painoa, jolle on tehty kaikki tarvittavat tarkistus-, puhdistus- ja korjaustoimenpiteet, jotka mahdollistavat uudelleenkäytön ilman muuta lajittelua tai esikäsittelyä;

c) jäsenvaltiot voivat sisällyttää laskelmiin tuotteet ja osat, jotka hyväksytty uudelleenkäyttöön valmisteleva toiminnanharjoittaja tai panttijärjestelmä on valmistellut uudelleenkäyttöön. Jäsenvaltioiden on laskettava uudelleenkäyttöön valmistellun ja kierrätetyn jätteen mukautettu määrä toiminnanharjoittajilta saatujen todennettujen tietojen sekä liitteessä IV esitetyn kaavan perusteella ottaen tässä yhteydessä huomioon uudelleenkäyttöön valmistettujen tuotteiden ja osien painon.

2. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset 1 kohdan b ja c alakohdan ja liitteen IV soveltamiselle komissio antaa 21 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään hyväksytyjen uudelleenkäyttöön valmistelevien toiminnanharjoittajien ja panttijärjestelmien määrittämiseen sovellettavista laadullisista ja toiminnallisista vähimmäisvaatimuksia, mukaan lukien tietojen keräämistä, todentamista ja toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lajittelutoiminnan tuotoksen painona voidaan ilmoittaa kierrätettyjen pakkausjätteiden paino edellyttäen, että

a) kyseinen tuotos toimitettiin lopulliseen kierrätysprosessiin;

b) niiden materiaalien tai aineiden paino, joita ei toimiteta lopulliseen kierrätysprosessiin vaan loppukäsitellään tai jotka hyödynnetään energiana, on alle 10 prosenttia kierrätetyksi ilmoittavan jätteen kokonaispainosta.

4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas järjestelmä pakkausjätteiden laadun valvomiseksi ja pakkausjätteiden jäljittämiseksi, jotta voidaan varmistaa 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen edellytysten täyttyminen. Järjestelmä voi koostua direktiivin 2008/98/EY 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai vastaavista toimenpiteistä, joilla voidaan varmistaa kierrätetystä jätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus.

5. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa vahvistetut tavoitteet saavutettu, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon jätteenpolton yhteydessä tapahtuvan metallien kierrätyksen, sen mukaan, mikä on pakkausjätteiden osuus poltetusta jätteestä, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt laatuvaatimukset. Jäsenvaltioiden on käytettävä direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 6 kohdan mukaisesti vahvistettua yhteistä menetelmää.”;

5) Lisätään 6 b artikla seuraavasti:

”6 b artikla

Varhaisvaroitus kertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia edistymisestä 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa viimeistään kolme vuotta ennen kutakin näissä alakohdissa vahvistettua määräaikaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy:

a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;

b) luettelo jäsenvaltioista, joissa tavoitteiden saavuttaminen annetuissa määräajoissa on vaarantunut, sekä asianmukaiset suositukset kyseiselle jäsenvaltiolle.”;

6) Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden mukaan 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuustasoja ei sovelleta kierrätettyihin materiaaleihin ja suljetuissa ja valvotuissa tuoteketjuissa oleviin tuotekiertoihin, sekä niiden pakkaustyyppien määrittämiseksi, jotka on vapautettu 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa asetetusta vaatimuksesta.”;

7) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko otsikolla ”Tietojärjestelmät ja tietojen toimittaminen”;

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa säädetyissä tietokannoissa on oltava liitteessä III luetellut tiedot ja annettava tietoja erityisesti pakkaus- ja pakkausjätevirtojen laajuudesta, ominaispiirteistä ja kehityksestä, mukaan lukien tiedot pakkausmateriaalien ja niiden valmistuksessa käytettävien osien myrkyllisyydestä tai vaarallisuudesta kussakin jäsenvaltiossa.”;

c) Poistetaan 3 kohta;

d) Lisätään 3 a, 3 b, 3 c ja 3 d kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava 6 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta. Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty.

Tiedot on toimitettava komission 3 d kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa. Ensimmäisen raportoinnin on katettava tiedot 1 päivän tammikuuta [*tämän direktiivin voimaantulovuosi + 1 vuosi*] ja 31 päivän joulukuuta [*tämän direktiivin voimaantulovuosi + 1 vuosi*] väliseltä ajalta.

3 b. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti ja 6 a artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoa koskeva kertomus.

3 c. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseinen kertomus kattaa arvioinnin tietojenkeruun järjestämisestä, tietolähteistä ja jäsenvaltioissa käytetyistä menetelmistä sekä kyseisten tietojen täydellisyydestä, luotettavuudesta, ajankohtaisuudesta ja johdonmukaisuudesta. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan kolmen vuoden välein.

3 d. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan muoto tietojen toimittamiselle 3 a kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”;

e) Poistetaan 5 kohta;

8) Poistetaan 17 artikla;

9) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”1. Komissio antaa tarvittavat täytäntöönpanosäädökset 8 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan toisen kohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tunnistamisjärjestelmien mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti liitteessä I lueteltujen pakkauksien määrittelyä koskevien kuvaavien esimerkkien muuttamiseksi.”;

10) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Erityistoimenpiteet

Siirretään komissiolle valta antaa tarvittavia delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti niiden tämän direktiivin säännösten soveltamista koskevien ongelmien ratkaisemiseksi, jotka liittyvät erityisesti inertteihin pakkausmateriaaleihin, joita saatetaan yhteisön markkinoille hyvin pieninä määrinä (eli noin 0,1 painoprosenttia), sairaalatarvikkeiden ja lääketuotteiden kuluttajapakkauksiin, pieniin pakkauksiin ja ylellisyystuotteiden pakkauksiin.”;

11) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Komiteamenettely

1. Edellä olevan 12 artiklan 3 d kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011(*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti

jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”;

12) Lisätään 21 a artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle [*tämän direktiivin voimaantulopäivästä*] määräämättömäksi ajaksi 6 a artiklan 2 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 a artiklan 2 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 6 a artiklan 2 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”.

13) Muutetaan pakkauksista ja pakkausjätteestä annetun direktiivin 94/62/EY liite III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

14) Lisätään pakkauksista ja pakkausjätteestä annettuun direktiiviin 94/62/EY liite IV tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [*kahdeksantoista kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta*]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja